

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Radou v insolvenční věci

dlužníka: **Energetický Holding Malina a.s.**, IČO 10931201
sídlem Krakovská 583/9, Nové Město, 110 00 Praha 1
zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Hamplem
sídlem Na Poříčí 1079/3a, 110 00 Praha

(dále jen „dlužník“)

za účasti: Městské státní zastupitelství v Praze

o návrhu na nařízení předběžného opatření

takto:

I. Insolvenční soud nařizuje toto předběžné opatření:

Insolvenční soud nařizuje dlužníkovi, aby nakládal s majetkem tvořícím majetkovou podstatu nebo s jejími částmi pouze s předchozím písemným souhlasem insolvenčního správce.

II. Toto předběžné opatření zanikne vydáním rozhodnutí o způsobu řešení úpadku dlužníka ve smyslu § 148 a násl. zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), v platném znění.

Odůvodnění:

1. Usnesením ze dne 12. 5. 2023, č. j. MSPH 79 INS 7166/2023-A-13 insolvenční soud zjistil úpadek dlužníka (výrok I.) a insolvenčním správcem ustanovil Insolvenční agenturu v.o.s., IČO 29115540 (výrok II.). Usnesením č. j. MSPH 79 INS 7166/2023-B-10 ze dne 17. 5. 2023 pak soud ustanovil pětičlenný prozatímní věřitelský výbor (dále jen „PVV“), který usnesením č. j. MSPH 79 INS 7166/2023-B-79 ze dne 20. 6. 2023 rozšířil o jednoho dalšího člena. V dalších podrobnostech pak soud na všechna tato usnesení odkazuje.
2. Podáním datovaným dnem 24. 7. 2023 (č. d. B-226) navrhl insolvenční správce, aby soud nařídil předběžné opatření, dle něhož by dlužník byl oprávněn nakládat s majetkovou podstatou nebo s jejími částmi pouze s jeho souhlasem.

Návrh odůvodnil tím, že dosud nebylo rozhodnuto o tom, jakým způsobem bude dlužníkův úpadek řešen, a proto dlužníkovi zůstalo zachováno právo disponovat se svým majetkem. Správce od svého ustanovení do funkce naráží na liknavou spolupráci s dlužníkem, a tak nemá uspokojivý přehled o evidenci jeho majetku či o hospodaření, dlužník požadované doklady a podklady buď dosud vůbec nepředal anebo je předkládá se zpožděním, přislíbil sice podávat týdenní reporty o příjmech a výdajích majetkové podstaty, avšak ani tento slib nedodržuje.

Správce konkrétně vedly k podání návrhu na nařízení předběžného opatření obavy ze zmenšování rozsahu majetkové podstaty tyto skutečnosti:

- Dlužník správci až po opakovaných urgencích předal dne 29. 6. 2023 příkazní smlouvu – smlouvu o krizovém managementu z 1. 5. 2023 uzavřenou se společností Misura Information Technologies a.s., avšak bez přílohy č. 1, obsahující ceník odměn za jednotlivé poskytované služby. Tuto přílohu správce dostal k dispozici až 20. 7. 2023, aby z ní zjistil, že se dlužník uvedené společnosti zavázal platit jednak paušální odměnu za krizové řízení ve výši 1,000.000 Kč měsíčně, jednak za jiné (nespecifikované) služby odměnu ve výši 500.000 Kč měsíčně. K dotazu dlužník nedokázal hodnověrně vysvětlit, jaké činnosti tyto „jiné služby“ představují. Dlužník již přitom vyplatil této společnosti z majetkové podstaty za necelé tři měsíce částku 4,477.000 Kč.

- Dne 20. 7. 2023 dlužník předložil správci smlouvu o výkonu funkce statutárního orgánu, člena představenstva, kterou uzavřel dne 1. 6. 2023 s Marianem Kláskem. Schválení této smlouvy valnou hromadou pak dlužník správci doložil až 23. 7. 2023. Dle této smlouvy náleží jmenovanému: 1. měsíční odměna ve výši 190.000 Kč, 2. variabilní odměna až 2,400.000 Kč ročně (bez bližších kritérií pro její přiznání), 3. jednorázové odměny za povolení reorganizace (1,000.000 Kč), za schválení reorganizačního plánu (1,200.000 Kč) a za splnění reorganizačního plánu (4,800.000 Kč), 4. benefity v podobě poskytnutí osobního vozu vyšší střední třídy, příspěvky na penzijní a životní pojištění a příspěvek na stravování. Součástí je rovněž závazek dlužníka sjednat pojištění škody způsobené dlužníkovi členy jeho orgánů anebo dalšími osobami ve vedení v minimální výši pojistného 300,000.000 Kč.

- Dne 5. 6.2023 uzavřel dlužník smlouvu s advokátní kanceláří MDH Legal s.r.o. na poskytování právních služeb týkajících se insolvenčního řízení na částku 1,500.000 Kč (z toho již uhrazeno 500.000 Kč), zastoupení v insolvenčním řízení však mělo být ukončeno, nyní tato advokátní kancelář poskytuje dlužníkovi služby právní pomoci při vymáhání pohledávek s předpokládaným rozsahem 100 hodin měsíčně po 2.000 Kč/hod., tedy za 200.000 Kč měsíčně.

- Dne 4. 7. 2023 pak uzavřel dlužník smlouvu o právní pomoci s další advokátní kanceláří, a to VIDD Advokáti s.r.o. na poskytování právních služeb týkajících se insolvenčního řízení s předpokládaným rozsahem 200 hodin měsíčně po 3.900 Kč/hod., tedy za 780.000 Kč měsíčně.

Všechny tyto smlouvy dlužník uzavřel zcela bez vědomí či konzultace se správcem. K jeho dotazu pak nebyl dlužník schopen vysvětlit nezbytnost uzavření těchto smluv.

Správce uzavřel, že za popsaných okolností není schopen uspokojivě vykonávat dohled nad aktivitami dlužníka, který činí právní úkony se značným dopadem na majetkovou podstatu, aniž by informoval správce či PVV a aniž by mohl vysvětlit a doložit nutnost těchto právních jednání.

Svá tvrzení doložil správce všemi čtyřmi výše uvedenými smlouvami, které dlužník uzavřel, a to včetně jím sjednaných ceníků za služby s tím, že rovněž odkázal na obsah svých zpráv a zpráv o jednání PVV, které jsou součástí insolvenčního spisu.

3. Přílohou návrhu na nařízení předběžného opatření je souhlas všech šesti členů PVV se správcem podávaným návrhem na nařízení předběžného opatření.

4. Z obsahu insolvenčního spisu soud zjistil následující:

- Insolvenční řízení bylo zahájeno dne 5. 5. 2023 k návrhu dlužníka, který spojil s návrhem na řešení svého hrozícího úpadku reorganizací (č. d. A-1). V návrhu dlužník uvádí, že

předmětem jeho činnosti je obchod a montáž fotovoltaických elektráren a tepelných čerpadel pro domácnosti, že již nebude schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžních závazků bez „ochrany soudu“ v rámci insolvenčního řízení, dále že je ve finanční tísní i pokud jde o standardní závazky z obchodního styku, a že jen nezbytná „redukce nákladů bude garantována dohledem soudem ustanoveného insolvenčního správce“.

- V seznamu majetku dlužník uvedl, že disponuje peněžními prostředky na účtech ve výši cca 12,000.000 Kč, přičemž souhrn jeho závazků přesahuje 1.398, 259. 848 Kč (č. d. A-3).

- Dne 1. 6. 2023 vstoupilo do insolvenčního řízení Městské státní zastupitelství v Praze.

- Dne 14. 6. 2023 sděluje dlužník ohledně své aktuální hospodářské situace, že k 1. 6. 2023 došlo ke změně vedení, kdy jako člen představenstva byl zvolen zkušený manager se specializací na krizový management, pan Marian Klásek. Dlužník uvedl, že v současnosti má 65 zaměstnanců, a že řeší průběžně „opatření směřující ke snížení nákladů“ (č. d. B-62).

- Dle zprávy správce o stavu insolvenčního řízení z 30. 6. 2023 (č. d. B-132) mu dlužníkem bylo předáno toliko neúplné účetnictví za rok 2022, a to až 28. 6. 2023, přičemž zjistil, že „neodpovídá skutečnému stavu“. Drtivou většinu podkladů ohledně aktivit dlužníka a (ne)plnění daňových povinností správce však dosud k dispozici nemá. Správce doslova uvedl: „*Stav závazků dle účetní evidence neodpovídá skutečnosti, chybně vedené skladové hospodaření neodráží skutečný stav majetku*“. Za této situace pak správce konstatuje, že navrhovaná reorganizace je ohrožena. Dodal, že v majetkové podstatě se aktuálně nachází zůstatek na účtu ve výši 57,8 mil. Kč.

5. V posuzované věci je navrhováno předběžné opatření ve fázi insolvenčního řízení po rozhodnutí o úpadku dlužníka a před rozhodnutím o způsobu jeho řešení (resp. před rozhodnutím o návrhu dlužníka na povolení reorganizace) a je jím navrhováno omezení dlužníka v jeho dispozičních oprávněních.
6. Podle § 7 insolvenčního zákona nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.
7. Podle § 76 odst. 1 písm. d) o. s. ř. předběžným opatřením může být účastníku uloženo, aby nenakládal s určitými věcmi nebo právy.
8. Podle § 102 odst. 1 o. s. ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.
9. Podle § 111 odst. 1 insolvenčního zákona nerozhodne-li insolvenční soud jinak, je dlužník povinen zdržet se od okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, nakládání s majetkovou podstatou a s majetkem, který do ní může náležet, pokud by mělo jít o podstatné změny ve skladbě, využití nebo určení tohoto majetku anebo o jeho nikoli zanedbatelné zmenšení. Peněžité závazky vzniklé před zahájením insolvenčního řízení je dlužník oprávněn plnit jen v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem. Dle odst. 2 cit. ustanovení omezení podle odstavce 1 se netýká úkonů nutných ke splnění povinností stanovených zvláštními právními předpisy, k provozování podniku v rámci obvyklého hospodaření, k odvrácení hrozící škody, k plnění zákonné vyživovací povinnosti a ke splnění procesních sankcí. Dále se omezení podle odstavce 1 nevztahuje na uspokojování pohledávek

za majetkovou podstatou (§ 168) a pohledávek jim postavených na roveň (§ 169); tyto pohledávky se uspokojují v termínech splatnosti, je-li to podle stavu majetkové podstaty možné. Dle odst. 3 cit. ustanovení právní úkony, které dlužník učinil v rozporu s omezeními stanovenými v důsledku účinků spojených se zahájením insolvenčního řízení, jsou vůči věřitelům neúčinné, ledaže si k nim dlužník nebo jeho věřitel předem vyžádal souhlas insolvenčního soudu.

10. Pokud jde o podmínky, za nichž insolvenční soud omezí dlužníka v nakládání s majetkovou podstatou v širším rozsahu, než je uvedeno v § 111 insolvenčního zákona, lze přiměřeně využít § 113 odst. 1 insolvenčního zákona, dle něhož je-li nutné zabránit v době do vydání rozhodnutí o úpadku změnám v rozsahu majetkové podstaty v neprospěch věřitelů, insolvenční soud může i bez návrhu nařídit předběžné opatření, kterým dlužníkovi uloží, aby nenakládal s určitými věcmi nebo právy náležejícími do jeho majetkové podstaty, nebo rozhodne, že dlužník může nakládat s majetkovou podstatou nebo její částí pouze se souhlasem předběžného správce.
11. Smyslem navrhovaného předběžného opatření je snaha zajistit účinnou kontrolu nad činností dlužníka ze strany správce (a soudu i PVV), zejména pak při nakládání s jeho majetkem. Jeho cílem má být zabránit dlužníkovi v možných nekontrolovaných převodech peněžních prostředků z majetku na třetí osoby, a to na úkon dlužníkových věřitelů.
12. Z ustálené judikatury odvolacího soudu (některá z takových jeho právních stanovisek soud cituje níže) vyplývá, že pokud insolvenční soud zjistí, že dlužník, který je osobou s dispozičním oprávněním, nakládá s majetkem náležejícím do majetkové podstaty tak, že tím poškozuje oprávněné zájmy věřitelů, pak je povinen přijmout opatření, jež takovému jednání dlužníka zabrání. Podmínky pro nařízení takového předběžného opatření jsou dány tam, kde konkrétní jednání dlužníka odůvodňuje obavu, že by účel či cíl insolvenčního zákona formulovaný v § 1 insolvenčního zákona mohl být ohrožen, za předpokladu, že obecné zákonné omezení vyplývající z § 111 insolvenčního zákona k zajištění téhož nepostačuje a je třeba dlužníka omezit v jeho dispozičních oprávněních. K takovému zásahu insolvenční soud přistoupí pouze tehdy, když nepostačí omezení spojená s účinky, jež vyvolává zahájení insolvenčního řízení, v jejichž důsledku je dlužníku umožněno jen tzv. běžné nakládání s majetkovou podstatou.
13. Vrchní soud v Praze tuto situaci přílehlavě charakterizoval tak, že ze znění ustanovení § 111 insolvenčního zákona „*lze totiž dovodit, že též ve fázi insolvenčního řízení po rozhodnutí o úpadku dlužníka a před rozhodnutím o způsobu jeho řešení (resp. po podání návrhu na povolení reorganizace) lze rozhodnout o jiném omezení dlužníka-mimo (běžný) rámec § 111 odst. 1 IZ. V rozsahu, ve kterém není dlužník oprávněn nakládat s majetkovou podstatou, přechází toto právo rozhodnutím o úpadku na insolvenčního správce (§ 140 odst. 1 IZ). Lze tedy dovodit, že k dalšímu omezení dlužníka nad rámec omezení uvedených § 111 odst. 1 IZ může dojít i po rozhodnutí o jeho úpadku (a tedy též i po podání návrhu na povolení reorganizace), kdy je dlužník stále ještě osobou s dispozičními oprávněními (§ 229 odst. 3 písm. b) IZ) a kdy v řízení byl již ustanoven insolvenční správce; v takovém případě se již dlužníkovi předběžný správce neustanovuje, neboť jeho působnost vykonává (řádný) insolvenční správce (srov. § 229 odst. 4 IZ). Lze tedy uzavřít, že je-li nutné zabránit dlužníkovi také v době po rozhodnutí o úpadku dlužníka a před rozhodnutím o jeho návrhu na povolení reorganizace změnám v rozsahu majetkové podstaty v neprospěch věřitelů, může insolvenční soud i bez návrhu nařídit předběžné opatření, kterým mu uloží, aby nenakládal s určitými věcmi nebo právy náležejícími do jeho majetkové podstaty, nebo rozhodne, že dlužník může nakládat s majetkovou podstatou nebo její částí pouze se souhlasem insolvenčního správce.*“ (např. rozhodnutí č. j. 4 VSPH 70/2017-B-307 ve věci sp. zn. KSCB 27 INS 29347/2013 anebo č. j. 1 VSPH 304/2023-B-166 ve věci sp. zn. KSCB 26 INS 14499/2022).

14. Z dosavadního průběhu insolvenčního řízení tak, jak se podává z insolvenčního spisu (výše citovaná podání správce, PVV a dlužníka) soud konstatoval, že návrh na nařízení předběžného opatření tak, jak jej navrhuje správce s jednomyslným souhlasem PVV, je důvodný.
15. Dlužník, který má přes jednu miliardu Kč závazků (k dnešnímu dni se přihlásilo s pohledávkami několik tisíc již evidovaných věřitelů, přičemž ještě značné množství nebylo možno z technických důvodů do insolvenčního rejstříku zapsat), který sám opakovaně uvádí, že není schopen finančně pokrýt ani běžné obchodní případy a avizuje aktuální nezbytnost redukce svých nákladů, uzavře smlouvy na plnění za služby v měsíční hodnotě minimálně 2,170.000 Kč měsíčně. Při tom není schopen racionálně vysvětlit, zda takové služby skutečně potřebuje a jak dospěl k určení výše za tyto deklarované služby. Je třeba vzít v úvahu, že tyto smlouvy dlužník uzavíral již v době, kdy v insolvenčním řízení působí insolvenční správce a nad jeho průběhem dohlíží za pomoci správce a PVV insolvenční soud (jehož ochrany a pomoci se dlužník v insolvenčním návrhu dovolával). Navíc, v řízení působí insolvenční správce se zvláštním pověřením, tedy osoba vysoce erudovaná nejen v oblasti práva, ale i v ekonomických oborech, zejména pak v účetnictví, přičemž je to právě tento správce se zvláštním pověřením, který je povolán ze zákona k výkonu krizového managementu dlužníků.

Soudu se proto jako minimálně lehkomyšlná jeví smlouva příkazní o krizovém managementu, natož za situace, kdy statutárním orgánem je dle dlužníka vysoce specializovaný odborník na krizový management. Rovněž tak není zřejmá snaha rozdělit právní zastoupení dlužníka mezi dvě advokátní kanceláře.

Za samostatnou úvahu pak stojí výše sjednaných odměn v porovnání s finanční situací dlužníka a s nároky dosud přihlášených evidovaných věřitelů. To platí zejména o odměně Mariana Kláska, která je dle názoru soudu zcela nepřiměřeně nadstandardní a v nepoměru k ekonomické situaci dlužníka (zjištěný úpadek).

Soud má s ohledem na jednání dlužníka důvodnou obavu, že na úkor věřitelů, a to zejména koncových spotřebitelů, tedy fyzických osob, se zde voluntaristicky hazarduje s peněžními prostředky v majetkové podstatě, a to zcela v rozporu s ustanoveními §§ 1 a 5 insolvenčního zákona. Sjednání čtyř v tomto usnesení citovaných smluv pak vede soud k pochybnostem o poctivosti záměru dlužníka, pokud jde o jím navrhovaný způsob řešení úpadku reorganizací. Uvedené smlouvy jdou dle soudu značně nad rámec běžného hospodaření.

Je rovněž podstatné, že toto vše se při tom děje ve fázi, v níž se insolvenční řízení ve věci dlužníka aktuálně nachází, a kdy má dlužník dispoziční oprávnění ke svému majetku, které přinejmenším používá ke zvýhodnění některých subjektů, a to zejména na úkor těch, kterým se zavázal poskytnout zhotovení díla a svůj závazek dosud nesplnil.

16. Lze uzavřít, že dlužník svým dosavadním přístupem k insolvenčnímu řízení založil důvodnou obavu, že nebude respektovat omezení daná ustanovením § 111 odst. 1 insolvenčního zákona, a to tím, že neposkytuje insolvenčnímu správci dostatečnou součinnost, uvedl nepravdivé či neúplné anebo zavádějící údaje o svém majetku. Dle soudu je proto namístě zpřísnit omezení dispozičních oprávnění dlužníka dle ustanovení § 113 odst. 1 insolvenčního zákona. Nelze totiž nadále akceptovat stav, kdy soud, věřitelé a ani správce s PVV nemají přehled o hospodářské situaci dlužníka a mohou pouze přihlížet tomu, jak se majetková podstata zmenšuje. Je nezbytně nutné, aby prostředky v majetkové podstatě dlužníka byly využity v souladu s insolvenčním zákonem tak, aby v majetkové podstatě zůstalo maximum prostředků pro úhradu pohledávek (ať již pohledávek za majetkovou podstatou či jím na roveň postavených, nebo pohledávek přihlášených), a aby bylo zabráněno jejich případnému jinému užití dlužníkem.

17. Soud sdílí názor, že návrh správce a všech členů PVV na omezení dispozičních práv dlužníka je založen zejména na jejich přetrvávající obavě, že dlužník bude v dalším průběhu řízení bez účinné kontroly věřitelů či správce nakládat s majetkem tvořícím jeho majetkovou podstatu způsobem, který může ohrozit uspokojení pohledávek věřitelů. A právě shora popsaným chováním dlužník u svých věřitelů ale i u insolvenčního soudu vyvolává pochybnosti o poctivém jednání i v dalším průběhu řízení.
18. Na základě toho soud v rozsahu uvedeném ve výroku I. nařídil tam uvedené předběžné opatření.
19. Výrok II. pak určuje dobu trvání předběžného opatření ve smyslu § 113 odst. 5 písm. a) insolvenčního zákona.
20. Na tomto místě soud připomíná, že porušení této povinnosti má za následek odpovědnost dlužníka za škodu nebo jinou újmu, kterou tím věřitelům nebo třetím osobám způsobil; členové statutárního orgánu dlužníka za takto způsobenou škodu nebo jinou újmu ručí společně a nerozdílně. Právní jednání, které bylo učiněno tím, pro něhož je výrok vykonatelného usnesení o nařízení předběžného opatření závazný, je neplatné, jestliže jím byla porušena povinnost uložená vykonatelným usnesením o nařízení předběžného opatření. Soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu (§ 76f odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti výroku I. se může odvolat pouze dlužník, a to do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu (§ 113 odst. 4 insolvenčního zákona).

Proti výroku II. tohoto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Toto rozhodnutí se považuje za doručené je účinné okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku (§ 88 odst. 1 insolvenčního zákona).

Praha 25. července 2023

JUDr. Jiří Rada, v. r.
samosoudce